ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρ. 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις του παρὰ τῶν ὁποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ἀθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

('Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Ε. Νυμφάσιον, Δημητσάναν. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Μπορεῖ νὰ μὴ κανεὶς ὅτι ἡ ποίησις εἶναι πάθος στὸν ἄνθρωπο, ἔτσι ὅταν πέζω μὲ τἄλλα τὰ παιδιά, σᾶν τρέχω στἀνθησμένα τὰ λειβάδια κι' ἀκῶ τὰ πουλάκια γύρω μου νὰ τραγουδᾶν' εὐτυχισμένα καὶ νὰ ζωντανεύουν τὰ πράσυνα κλαδιά, τότε ἡ καρδιά μου χτυπᾶ δυνατὰ κι' αἰσθάνομαι τὴν ψυχή μου νὰ πλημμυρίζῃ ἀπὸ κάτι, ποῦ δὲν τὸ αἰσθάνονται τἄλλα τὰ παιδιά, κάτι ποῦ μὲ μεθάει ἀπὸ ἱερὴ ἀγαλλίαση!...

Σκεφτικὸς τότε κάθομαι ἐπάνω σὲ μιὰ πέτρα καὶ κυτάω πέρα τοὺς ὁμορφους λόφους, τὰ διάφορα χορτάρια καὶ βλέπω τἄλλα τὰ παιδιὰ νὰ πέζουνε χαρούμενα, ἀμέριμνα, καὶ μοῦ φαίνονται τόσο μικρὰ ὅσο ταπεινὰ σκέπτονται. Καὶ βλέπω μὲ τῆς ψυχῆς μου τὰ μάτια μιὰ ἀνώτερη δύναμη νὰ διέπῃ τὰ πάντα, καὶ τὰ πάτα νὰ ζωογονῇ καὶ νὰ κρατύνῃ...

Καὶ μέσα ἀπὸ τὸν αἰνθουσιασμό μου ἀσυναίσθητα ἀρχίζω νὰ τραγουδῶ. "Εν' ἀπ' αὐτὰ τὰ τραγούδια σᾶς ἔστειλλα πρὸ ἡμερῶν καὶ ἐκρίθη ὑφ' ὑμῶν ἀνάξιον νὰ κοσμίσῃ τὴν οἰκείαν στηλην σας. Αὐτὸ δὲν μὲ ἀπογοήτευσε, ἀλλὰ ὅπως ὁ ἔρωτας ὅσο ἐμποδίζεται τόσ' ἀνάβει, ὅπως ὁ πόνος θεριεύει στὰ στήθια τότε, ἔτσι σχεδὸν τὄπαθα κι' ἐγώ. Ἴσως ἡ «θεία Μοῦσα» νὰ μὴν θέλῃ τόσο εὔκολα νὰ ἀπαρνηθῶ τὸ βωμό της.

Γιὰ αὐτὸ σᾶς ἀποστέλλω σήμερα μερικὰ ἀπ' τὰ τραγούδια νὰ τὰ κρίνεται. Κι' ἂν κανένα ἀπ' αὐτὰ εἶνε ἄξιον νὰ θυσιασθῇ στὸ βωμὸ τῆς θεᾶς... ἂς γίνῃ».

Δυστυχῶς ὅμως, τὰ ποιηματά σας εἶνε πολύ... παιδικά. Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς συνιστούσαμε, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, ν' ἀφήσετε τὴν ποίησι καὶ ν' ἀρχίσετε νὰ παίζετε μαζὶ μὲ τ' ἄλλα παιδιά, χαρούμενα κι' ἀμέριμνα, ὅπως ἐκεῖνα. Κι' οἱ πιὸ μεγάλοι ποιηταί, δὲν περιφρονοῦσαν καθόλου τὰ παιχνίδια στὰ παιδικά τους χρόνια. Καλύτερα νὰ παίζετε, παρὰ νὰ γράφετε στίχους σὰν τοὺς παρακάτω :

Σ' ἕνα πράσινο κλαδάκι
δυὸ πουλάκια τὰ καϋμένα
μὲ τραγούδια εὐτυχισμένα
'χτέναν πρόσχαρη φωλιά.
Κι' ἔλεγε τὸνα πουλάκι
στὸ γλυκὸ του τὸ τεράκι.

Τίρι, το! Τίρι, τίρι, τό!
Σ' ἀγαπῶ! Πόσο σ' ἀγαπῶ!
Κι' ἀπαντοῦσε εὐτυχισμένο
τἄλλο πιὸ ἐρωτευμένο.
Τίρι, τά! Τίρι, τίρι, τά!
Σ' ἀγαπῶ! Σ' ἀγαπῶ τρελλά!...

Ναυαρινιώτισσα, Πύλον. Δὲν λησμονήσαμε τὸν... ἀλησμόνητο Παράσχο. Δυστυχῶς ὅμως, συμβαίνει τὸ ἑξῆς : Τὸ ποίημα εἶνε τῆς «παλαιᾶς σχολῆς» κι' ἐπὶ πλέον πολὺ ἐκτενές. Θὰ ἦταν κρῖμα δηλαδὴ νὰ θυσιασθῇ σχεδὸν σελὶς γι' αὐτό. "Αν ἦταν μικρό, τὸ πρᾶγμα θὰ ἐβολεύετο. Μὰ εἶνε πολυτετράστιχον, ὅπως ξέρετε. Καὶ συνεπῶς... τὸ «Ντέοτια τῆς Θάλασσας» συμπαθές, μὰ ὄχι δημοσιεύσιμο δυστυχῶς. Λαυθασμένο σὲ πολλὰ μέρη.. Δ. Νικολαΐδην. Ἐνταῦθα. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἰδοῦμε τὸν «Πυθαγορα» καὶ τὴν «Χεῖρα Βοηθείας». "Αν δὲν σᾶς κάνει κόπο, στεῖλτε τα στὸ γραφεῖο μας, 7—10 μ.μ. καθημερινῶς. Στυλ. Μπέ., Θεσσαλονίκην. Τὸ ἀνέκδοτό σας ὄχι ἐνδιαφέρον. Γιὰ τὰ καλά σας λόγια θερμῶς εὐχαριστοῦμεν. Κ. Γιαννάκιν, Νίσυρον. Τὸ ποίημά σας τὸ στείλατε χωρὶς δικαίωμα κρίσεως. Ὡστόσο σᾶς ἀπαντᾶμε ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτυχημένο. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις :

Σβύνει ὁ πόθος καὶ μαζὶ καὶ ἡ
ζωὴ μου σβύνει,
πετοῦν τὰ ὄνειρα γλυκά, μόν' ἡ
ἐλπίδες μένουν.
'Αλλοίμονον!... γιατί λοιπὸν νὰ
φεύγουν κι' ἡ ἐλπίδες;
Γιατί νὰ μένω μοναχὸς σὲ τέ-
τοιαν τρικυμίαν,
νὰ μὲ σκεπάζουν κύματα καὶ νὰ
μὲ δέρνουν βράχοι;
Σβύνει ὁ πόθος χάνεται σὰν πάντα μὲ μισοῦνε,
γεννήθηκα γιὰ νὰ πονῶ.
Καὶ προμαντεύων ἄφευκτον τὸν καταποντισμόν μου
ψάχνω νὰ ἰδῶ ποιὸς Σίμωνας θὰ ἄρῃ τὸν Σταυρόν μου.

Λεανδρόνικον, Ἐνταῦθα. Μᾶς γράφετε στὴν μεστὴν σοφῶν ἐννοιῶν ἐπιστολή σας :

«Κύριε Διευθυντά. 'Επὶ σειρὰν ἐτῶν διαβάζω τὸ παρ' ὑμῶν ἑβδομαδιαίως ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Μπουκέτο» καὶ μένω ἀπείρως εὐχαριστημένος, ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς πλουσίας ὕλης, ἀφ' ἑτέρου ὅμως καὶ τοῦ ἀνεκτιμήτου αὐτῆς. 'Επειδὴ τὰ θέματα ἄτινα ἐκθέτετε ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ σας εἶνε ὅλων τῶν μεγάλων ξένων λογίων.

'Ιδιαιτέρως προσέχω τὴν στήλην «Κἀρτ-Ποστάλ», ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι κάθε νέος ἢ νέα, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ἡλικιαν τῶν 17—20 ἐτῶν — ἣν κέκτημαι καὶ ἐγὼ — ἔχει ἐμφύτως τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συγγράφειν καὶ τοῦ ποιεῖν ποιήματα.

"Εχων λοιπὸν καὶ ἐγώ, ὡς εἶπον καὶ ἀνωτέρω, τὴν μεταξὺ 17—20 ἐτῶν ἡλικίαν, ἔχω ἄρα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συγγράφειν καὶ τοῦ ποιεῖν ποιήματα. 'Ως ἐκ τούτου λοιπόν, ἔχω συγγράψει ἀρκετὰ διηγήματα καὶ ἔχω κάμει ἐπίσης ἀρκετα ποιήματα. 'Επειδὴ δὲ θὰ γνωρίζετε καὶ σεῖς ἀναμφιβόλως ὅτι κάθε νέος (καινὸς) συγγραφεὺς ἢ ποιητὴς — ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων — δείκνυται δειλὸς ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν τῶν ἔργων ἢ ποιημάτων του, ἐκ φόβου ἀποτυχίας, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω δώσει μέχρι τῆς στιγμῆς πρὸς δημοσίευσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἔργων μου.

'Αλλὰ ἐπειδή, κατὰ τὴν γνώμην μου, εἶνε ἀνώτερα τῶν πεμπομένων παρ' ἄλλων πρὸς δημοσίευσιν διηγημάτων καὶ ποιημάτων εἰς τὸ ὑμέτερον περιοδικόν, ἐλαβον θάρρος ἐκ τούτου καὶ ἀπεφάσισα νὰ σᾶς ἀποστείλω πρὸς δημοσίευσιν ἓν ἐκ τῶν διηγημάτων μου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Δουΐζα Δοννάτι», καὶ δύο ποιήματα, ὑπὸ τοὺς τίτλους «Κοιμήσου», ὅπερ ἔχω ἀφιερώσει εἰς τὴν προ καιροῦ ἀποθανοῦσαν μάμμην μου, καὶ «Ὁ θάνατος».

'Ελπίζων δέ, ὅτι οὐδὲν ἐμπόδιον θὰ φέρετε εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν ἔργων μου, ἐὰν βεβαίως εἶνε ἄξια δημοσιεύσεως, σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς.

Μὲ ἀγάπην. Ὁ ταπεινότατος ἀναγνώστης σας Λεανδρόνικος».

Υ.Γ. 'Εσωτερικῶς ἀποστέλλονται τὰ κρίτρα.

Δυστυχῶς ὅμως, ἀγαπητὲ φίλε, τόσο οἱ στίχοι σας ὅσο καὶ τὰ πεζά σας, δὲν εἶνε ἐπιτυχῆ. Εὐρίσκεσθε πολὺ μακρὰν τῆς τέχνης, πιστέψατέ μας. Ἰδού, πρὸς τὸ παρόν, τὸ ποίημά σας «Κοιμήσου» :

Κοιμήσου. Καὶ μὴν κόπτῃς τὸν ὕπνο σου τὸν ἐλαφρύ,
ποὺ πῆρες τώρα ἐσχάτως.
Κοιμήσου. Καὶ μὴν σκέπτεσαι στὸ πένθος τὸ βαρὺ
ποὺ μ' ἔρριξες ἐσχάτως.
Πάρε τὸν δρόμο τὸν φαρδύ, ποὺ πάει ἴσα πάνω,
ποὺ πά' στὸν οὐρανό.
'Εκεῖ θὰ δῇς, ὡς ἔλεγες πὼς κατοικεῖς ἐπάνω
τὸ φῶς τὸ λαμπερό.
Τὸ φῶς ποὺ ἀπὸ αἰώνια τὰ σκότη
(ἐξιχνιάζει
καὶ πᾶν ποιεῖ λαμπρόν.
Καὶ τὰς ψυχὰς ἁμαρτωλῶν ἀτέ-
(λειωτα 'ξαγιάζει
ἀπ' ὅ,τι ρυπαρόν.
'Εκεῖ θὰ δῇς τὸν "Αρχοντα τὸν "Υ-
(ψιστο Θεό!!
τούτου ἦσαι ἀξία.
Γιατὶ τὸ νοῦ δὲν ἔβγαζες ποτὲ ἀπ'
(τὸ Θεό!!
"Ω!! ἤσουν 'Αγία!!
Καὶ ἀπὸ 'ψηλὰ νὰ εὔχεσαι νἄχω τὴ
(Θεία χάρι,
καὶ τύχη τὴ δικη σου.
Καὶ ἐγὼ σὲ θυμούμενος θὰ λέω χύ-
(νοντας δάκρυ'
κοιμήσου γλυκά, Κοιμήσου...

Στὸ προσεχὲς φύλλο θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε καὶ γιὰ τὸ πεζό σας. Σᾶς λέμε ὅμως ἀπὸ τώρα, φιλικὰ καὶ εἰλικρινά, μὴ γράφετε τόσα πολλὰ πράγματα. Διαβάζετε προπάντων. Πρέπει νὰ τρέφεται κανεὶς πνευματικῶς, γιὰ νὰ μπορῇ καὶ νὰ παράγῃ.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21—419)

Διευθυντὴς : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Χαλάνδρι.

Ὑπεύθυνος συντάκτης : ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, ὁδὸς Λέκα 7.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου : ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, ὁδὸς Ἱππονάκτους 4.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 6

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κογκὸ ἐτησία συνδρομὴ Σελίνια 30.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Ἐν Ἀμερικῇ Mr D. Stroumbos 602 w. 137 th Str(Apt.41) New York city, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργ. Ἀντωνιάδης B. P. 445 Elisabethville Congo—Belgc.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» : ATHENS NEWS AGENCY, 308-310 WEST 58TH STREET. NEW YORK, CITY, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.